

Ko sem bil gorski šofer

Kakšni so bili včasih prevozi iz Planine pod Golico na Jesenice? Na začetku je bil edina povezava kolovoz, ki je vodil čez Pejce. Kasneje so zgradili makadamsko cesto, ki je bila sprva namenjena le konjskim vpregam, šele kasneje je bil možen prevoz tudi s prvimi avtomobili - taksiji.

Makadamska cesta v Planino pod Golico

Cesto so 1. marca 1945 zavezniki namerno bombardirali. Kasneje je pozimi služila za prevoz lesa, vse bolj priljubljeno pa je bilo tudi sankanje, in to tako podnevi kot ponoči. Delavci iz Planine pod Golico so hodili na delo v Železarno, zato so leta 1962 uvedli avtobusni prevoz. Prej so opravili le nekaj poizkusnih voženj. Cesta je bila na treh odsekih zelo težavna, posebej tam, kjer jo je prečkala ozkotirna železnica za prevoz kamna z Merce na Hrušico. Potem so mednarodne delovne brigade cesto nekoliko razširile.

Po ukinitvi železniške proge v Gornjesavsko dolino leta 1966, kjer sem bil zaposlen kot šofer tovornjaka za vzdrževanje, sem moral poiskati novo službo. Najbolj mi je ustrezala služba v Planini pod Golico, zato sem se zaposlil kot šofer avtobusa in to delo opravljal trideset let. Najprej so po cesti vozili manjši avtobusi s trideset sedeži. Ko sem se leta 1966 zaposlil, je začel voziti večji Mercedesov avtobus, ki ga je podjetju podarila železarna. Avtobus je bil že takrat star šestnajst let, in ko je odslužil, ga je zasebnik predelal v tovornjak. Kasneje so avtobuse nabavili v Makedoniji. Zaradi veliko snega smo morali nameščati verige, ki pa so koristile le na cesti iz Planine pod Golico do zdravstvenega doma, kjer je bila cesta že kopna. Ob visokem snegu nismo mogli voziti. Zaradi slabe tehnike je trajalo nekaj dni, da so cesto očistili.

Spominjam se neke anekdote:

Ko sem z verigami peljal po zasneženi cesti proti Jesenicam, je nasproti pripeljal osebni avto z ljubljansko registracijo. Ob srečanju se nisem mogel umakniti, zato je voznik avtomobila izstopil in dejal, da ima on prednost. Dodal je še, da bo mojim nadrejenim pri podjetju Ljubljana transport povedal, da se nisem hotel umakniti. Od svojih nadrejenih povratnih informacij nikoli nisem dobil. Morda si je premislil.

Janez Tarman pred avtobusom

V 70. letih so cesto večkrat popravljali in asfaltirali. S tem so se pojavile nove težave, predvsem poledica.

Včasih smo se z avtobusom dobesedno »dričali«. Večkrat sem moral čakati, da so prišli cesto posuti, delavci pa so šli peš v dolino. Verige sem sprva težko montiral na avtobus. To je bilo treba storiti že zelo zgodaj zjutraj, če je zapadel nov sneg. Ko sem pridobil potrebne izkušnje, sem za to potreboval le še deset minut.

Vozni red avtobusov je bil naslednji:

Med tednom smo vozili osemkrat na dan, ob nedeljah pa devetkrat. Pozimi so bili avtobusi polni smučarjev. V maju, ob prireditvah Miss narcis, je vozilo po sedem avtobusov, poleti pa so se vozili planinci in drugi izletniki.

Po propadu železarne se je število delavcev na avtobusih močno zmanjšalo. Danes se vozijo le še šolarji, redki domačini in maloštevilni turisti.

Šolski avtobus sedaj vozi le med šolskim letom, poleti pa ne. Kaj bo glede avtobusnih prevozov z Jesenic v Planino pod Golico prinesel čas, pa bomo videli.